

Arrest

nr. 111 010 van 30 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 8 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 februari 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 april 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 20 januari 2010, in functie van zijn activiteiten als zelfstandige in België, een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving. Deze aanvraag werd ingewilligd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 21 april 2011 de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Verzoeker diende op 18 juli 2011, in functie van zijn activiteiten als zelfstandige in België, een tweede aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving.

1.4. Op 12 oktober 2011 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding dat verzoeker in het bezit mocht worden gesteld van een E-kaart.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ontving op 28 september 2012 informatie van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen (hierna: het RSVZ) waaruit bleek dat werd vastgesteld dat verzoeker geen zelfstandige activiteit uitoefende en het sociaal verzekeringsfonds opdracht kreeg zijn aansluiting met terugwerkende kracht te beëindigen.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 4 februari 2013 de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 11 maart 2013 werd ter kennis gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 42septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Naam: [I.A.M.], Nationaliteit :Bulgarije, [...]

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende een aanvraag in tot verklaring van inschrijving als zelfstandige op 18/07/2011 , en verkreeg de E-kaart op 28/10/2011.

Betrokkene legde oorspronkelijk ter staving van de aanvraag tot verklaring van inschrijving o.a. de volgende documenten voor: het volledig uittreksel van de Kruispuntbank der ondernemingen van de BVBA Sofia Gent en een bewijs van inschrijving bij een sociale kas voor zelfstandigen. Betrokkene liet daarmee tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken uitschijnen een zelfstandige activiteit te hebben. De voorgelegde documenten waren van doorslaggevend belang bij het toestaan van het verblijfsrecht omdat overeenkomstig art. 50, §2, 2° van het KB van 8.10.1981 net die documenten dienen te worden voorgelegd om het verblijfsrecht als zelfstandige te kunnen krijgen.

Het Rijksinstituut voor sociale verzekeringen voor zelfstandigen (RSVZ) heeft echter een onderzoek naar de (vermeende) zelfstandige activiteit van betrokkene ingesteld en is tot de conclusie gekomen dat er geen effectieve activiteit plaats vindt, waardoor de sociale kas de opdracht kreeg de aansluiting met terugwerkende kracht stop te zetten. Dientengevolge heeft het Rijksinstituut, de Dienst Vreemdelingenzaken laten weten dat betrokkene retroactief wordt geschrapd als zelfstandige.

Uit deze bevindingen moet besloten worden dat betrokkene onder valse voorwendsels het verblijfsrecht heeft bekomen en nooit daadwerkelijk een zelfstandige activiteit heeft uitgeoefend. Artikel 42septies van de wet van 15.12.1980 voorziet dat de Staatssecretaris of zijn gemachtigde een einde kan stellen aan het verblijf, wegens het verstrekken van valse of misleidende informatie of gebruik van vervalste documenten die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het verkrijgen van het verblijfsrecht.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene met deze misleiding niet aan zijn proefstuk is. Betrokkene vroeg eerder het verblijfsrecht aan (20/01/2010) onder het valse voorwendsel een zelfstandige activiteit te hebben bij BVBA Koylu. Op 21/04/2011 werd daarom beslist tot het beëindigen van het verblijfsrecht. Betrokkene bewijst hiermee, eens te meer, niet ter goeder trouw te zijn.

Gezien bovenstaande vaststellingen dient overeenkomstig art. 42septies dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van de Burger van de Unie.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene intussen een activiteit in loondienst met arbeidskaart B heeft uitgebouwd. Dit doet echter geen afbreuk aan het feit dat betrokkene herhaaldelijk onder valse voorwendsels het verblijfsrecht wist te bekomen. Meer nog, door het bekomen van het verblijfsrecht onder valse voorwendsels, werden ook de achtereenvolgende arbeidskaarten onrechtmatig bekomen. Immers, in regulier verblijf zijn is één van de voorwaarden die moet vervuld zijn alvorens een arbeidskaart B kan worden toegestaan (zie reg[le]mentering arbeidskaarten). Vandaar dat betrokkene dan ook

heden het verblijfsrecht niet langer kan behouden. De huidige tewerkstelling is namelijk evenzeer onder valse voorwendsels bewerkstelligd waardoor er geen verblijfsrecht kan worden aan ontleend.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 42bis, 42ter, 42septies en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Hij verschaft de volgende toelichting:

[...]

De Dienst Vreemdelingenzaken begaat in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de verzoeker een manifeste beoordelingsfout, door aan de verzoeker mede te delen dat zijn verblijfsrecht wordt beëindigd.

Aan iedere administratieve rechtshandeling moeten draagkrachtige motieven ten grondslag liggen.

Een bestuurshandeling is aldus gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid.

Dat dit hier niet op afdoende wijze is gebeurd.

[...]

[D]e verzoeker [heeft] geen zelfstandige activiteit kunnen uitoefenen, omwille van redenen buiten zijn wil.

- *De verzoeker had de bedoeling om in zijn hoedanigheid van zelfstandige als onderaannemer te werken in de bouw, o.a. als metsers, schilder...*
- *Ondanks het feit dat de verzoeker alle documenten voor het uitoefenen van een zelfstandige activiteit in orde had gebracht en op een volledig legale wijze als onderaannemer kon werken, heeft de verzoeker geen werk gevonden waarbij hij in zijn hoedanigheid van zelfstandige aan de slag kon gaan.*

[...]

Aangezien de verzoeker wel degelijk wenst te werken alhier in België, stond de verzoeker eveneens open om als werknemer, in loondienst, aan het werk te gaan.

- *Aangezien hij niet onmiddellijk werk vond als zelfstandige, heeft hij zich ingeschreven in het interimkantoor Talentus Waregem. Op 25/06/2012 werd aan de verzoeker werk aangeboden via dit interimkantoor.*
- *De werkgever van de verzoeker was tevreden over zijn prestaties en in de bouw zag de verzoeker nog steeds geen mogelijkheden om te werken als zelfstandige, waardoor de verzoeker bleef werken via het interimkantoor Talentus Waregem.*

Via het interimkantoor Talentus Waregem heeft de verzoeker sinds 25/06/2012 onafgebroken gewerkt (stukken 2 en 3).

[...]

In de bestreden beslissing wordt geheel ten onrechte geoordeeld dat met de activiteit in loondienst met arbeidskaart B van de verzoeker geen rekening kan gehouden worden, omdat de verzoeker, door het bekomen van het verblijfsrecht onder valse voorwendsels, ook de achtereenvolgende arbeidskaarten onrechtmatig bekomen zou hebben.

Het dient benadrukt te worden dat de verzoeker geenszins ter kwader trouw is!

Uit de informatie die voorligt kan slechts worden afgeleid dat de verzoeker effectief wil werken in België, of het nu in de hoedanigheid van zelfstandige of werknemer is, en dat de verzoeker daartoe ook effectief de kans heeft.

Het enige wat aan de verzoeker kan verweten worden is dat hij niet zelf de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verwittigd van zijn gewijzigde hoedanigheid toen duidelijk werd dat het voor de verzoeker eenvoudiger was om als werknemer aan de slag te gaan dan als zelfstandige.

Dat de verzoeker dit niet heeft gedaan, is te wijten aan onwetendheid van de verzoeker.

Deze nalatigheid kan echter niet leiden tot het drastische gevolg van intrekking van het verblijfsrecht van de verzoeker!

[...]

Bovendien staat in artikel 42septies te lezen dat de minister of zijn gemachtigde een einde KAN stellen aan het recht op verblijf.

Indien de Dienst Vreemdelingenzaken zou gevolgd worden in hun stelling dat de verzoeker onder valse voorwendsels het verblijfsrecht heeft bekomen, quod non, dan dient niettemin vastgesteld te worden dat in de bestreden beslissing niet gemotiveerd werd waarom er in casu een einde dient gesteld te worden aan het verblijfsrecht van de verzoeker.

Het einde stellen aan het verblijfsrecht is immers geen automatisme, men spreekt 'kunnen', aldus een mogelijkheid. Indien van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt, dient dit dan ook omstandig gemotiveerd te worden. Feiten opsommen en het toepasselijk artikel opsommen is onvoldoende.

Er wordt immers niet uitdrukkelijk gemotiveerd waarom deze feiten in casu tot de beëindiging van het verblijfsrecht dient te leiden.

[...]

Tevens dient gewezen te worden op artikel 42bis Vreemdelingenwet.

In dit artikel wordt gesteld dat een einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie indien deze niet meer aan de bij wet gestelde voorwaarden voldoet[...], indien de betrokkene een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Daarnaast wordt gesteld dat de burger van de Unie zijn verblijfsrecht behoudt in bepaalde gevallen, waaronder omwille van onvrijwillige werkloosheid.

- Er dient vastgesteld te worden dat dit artikel een 'vangnet' biedt voor burgers van de Unie die in hun hoedanigheid van werknemer onvrijwillig werkloos worden.*
- Aan burgers van de Unie die in hun hoedanigheid van zelfstandige onvrijwillig werkloos worden, wordt geen vangnet geboden.*

Niettemin kan geoordeeld worden dat met dezelfde filosofie rekening dient gehouden te worden.

- Indien vaststaat dat een persoon omwille van redenen buiten zijn wil niet kan werken (in casu in de hoedanigheid van zelfstandige), dient met dit onvrijwillig karakter rekening gehouden te worden.*
- Bovendien is het zo dat dit artikel bepaalt dat er slechts een einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht indien de betrokkene een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk vormt.*

In casu doet de verzoeker geen beroep op het sociale bijstandstelsel alhier.

De verzoeker heeft slechts zijn zelfstandig statuut opgegeven teneinde aan de slag te kunnen gaan als werknemer, aangezien de verzoeker als werknemer wel een effectieve mogelijkheid tot werken had.

[...]

Tot slot dient gewezen te worden op artikel 42ter, §1, laatste lid Vreemdelingenwet:

"Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd,, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong."

[...]

Voor wat betreft de economische situatie van de verzoeker dient nogmaals benadrukt te worden dat de verzoeker sinds 25/06/2012 onafgebroken tewerkgesteld is via het interimkantoor Talentus Waregem.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat met deze activiteit geen rekening kan gehouden worden, doch in artikel 42ter Vreemdelingenwet staat expliciet vermeld dat bij beslissingen die een einde stellen aan het verblijfsrecht wel degelijk dient rekening gehouden te worden met de economische situatie van de betrokkene.

De huidige economische situatie van de verzoeker ziet er gunstig uit.

- Gedurende zes maanden heeft de verzoeker met weekcontracten onafgebroken gewerkt via Talentus Waregem. Op datum van 01/01/2013 werd aan de verzoeker zelfs een contract voor zes maanden aangeboden, zijnde voor de periode van 01/01/2013 tot 30/06/2013.

- In de bestreden beslissing wordt te veel belang gehecht aan het feit dat de verzoeker, na zijn inschrijving als zelfstandige, blijkbaar niet in staat was om effectief als zelfstandige te werken.

- Dat de verzoeker weliswaar op heden reeds bijna tien maanden onafgebroken werkt als werknemer wordt geminimaliseerd.

De beoordeling van de Dienst Vreemdelingenzaken is onevenredig.

[...]

Voor wat betreft de gezinssituatie van de verzoeker dient opgemerkt te worden dat de verzoeker reeds sinds 07/09/2010 samenwoont met mevrouw [E.T.S.] (stukken 4 en 5).

- Mevrouw [T.] heeft een geldige verblijfstitel in België (stuk 6). Tijdens de jaren 2009, 2010 en 2011 was zij tewerkgesteld via het interimkantoor Randstad (stukken 7, 8 en 9). Sinds januari 2012 heeft zij een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur bij de N.V. Bota (stukken 10 en 11).

- De verzoeker vormt bijna drie jaar een ware gezinscel met mevrouw [T.].

Deze feitelijke omstandigheid wordt in de bestreden beslissing eenvoudigweg genegeerd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Er wordt niet geargumenteed waarom dit element de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht niet op positieve wijze zou kunnen beïnvloeden.

De Dienst Vreemdelingenzaken dient met ALLE ELEMENTEN EIGEN AAN HET DOSSIER rekening te houden. In de wet staat op expliciete wijze vermeld dat eveneens de gezinssituatie in overweging dient genomen te worden.

Wegens het gebrek aan enige motivatie hieromtrent, kan slechts besloten worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken dit element niet in overweging heeft genomen.

Minstens dient vastgesteld te worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken de formele motiveringsplicht heeft geschonden, aangezien uit de bestreden beslissing niet blijkt waarom de gezinssituatie het verblijfsrecht van de verzoeker niet op gunstige wijze zou kunnen beïnvloeden.

[...]

Uit voorgaande blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken minstens de formele motiveringsplicht heeft geschonden bij het nemen van de bestreden beslissing. Daarnaast heeft de Dienst Vreemdelingenzaken o[ok] de feitelijkheden op onevenredige wijze beoordeeld.

Uiteraard kan de verzoeker niet akkoord gaan met deze falende motivering.”

2.2.1. De Raad merkt op dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Aangezien de feiten die aan de basis liggen van de bestreden beslissing duidelijk in deze beslissing zijn weergegeven en verweerder tevens uitdrukkelijk heeft gemotiveerd dat hij toepassing maakte van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet kan verzoeker niet worden gevolgd in zijn standpunt dat de motivering niet afdoende is. Daarnaast moet worden benadrukt dat de formele motiveringsplicht, zoals voorzien in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, niet impliceert dat wanneer verweerder in een individueel geval gebruik maakt van de hem door de wetgever geboden mogelijkheid om een recht op verblijf te beëindigen hij afzonderlijk dient te verantwoorden waarom hij in dat geval zijn bevoegdheden wenst aan te wenden. Het volstaat dat hij aantoonde dat de voorwaarden die in de wet zijn voorzien om het verblijfsrecht te beëindigen zijn vervuld en aan deze vereiste is in casu voldaan. Voorts moet worden gesteld dat in de bestreden beslissing wel degelijk is aangegeven *“waarom”* de vastgestelde feiten aanleiding hebben gegeven tot het beëindigen van verzoekers verblijfsrecht. Er wordt immers duidelijk vermeld dat verzoeker dit verblijfsrecht verkreeg onder valse voorwendsels en aanvullend toegelicht dat hij op dit punt recidiveert. Verzoeker kan evenmin worden gevolgd in zijn standpunt dat verweerder een motivering diende te voorzien omtrent zijn gezinssituatie, aangezien artikel 42septies van de Vreemdelingenwet niet voorziet dat een eventuele gezinsrelatie zou verhinderen dat een verblijfsrecht dat onder valse voorwendsels werd verkregen wordt beëindigd. Verzoeker toont daarenboven niet aan dat hij verweerder, voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing, op enigerlei wijze in kennis stelde van het feit dat hij een gezin vormde met een landgenote, zodat verweerder met dit gegeven geen rekening kon houden en er geen overwegingen over kon opnemen in de bestreden beslissing.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, wordt niet aangetoond.

2.2.2. De door verzoeker aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht, dient in voorliggende zaak te worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan de binnenkomst weigeren of een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt, of fraude gepleegd hebben of ander onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht.”

Uit het door verweerder neergelegde administratief dossier blijkt dat verzoeker op 18 juli 2011 een aanvraag indiende tot afgifte van een verklaring van inschrijving als zelfstandige. Hij maakte hierbij stukken over om aan te tonen dat hij werkend vennoot was bij de C.V. Sofia Gent en dat hij was aangesloten bij een sociaal verzekeringsfonds. Op basis van deze overtuigingsstukken werd verzoekers aanvraag ingewilligd en werd hem op 28 oktober 2011 een E-kaart afgegeven.

Verweerder werd op 28 september 2012 door het RSVZ op de hoogte gesteld van het feit dat verzoeker als zelfstandige werd geschrapd aangezien hij geen zelfstandige activiteit uitoefende. Verzoeker betwist niet dat hij op basis van zijn voorgehouden activiteiten als zelfstandige tot een verblijf van meer dan drie maanden werd toegelaten terwijl hij nooit daadwerkelijk een zelfstandige activiteit uitoefende. Hij stelt immers dat hij geen werk vond om in de hoedanigheid van zelfstandige aan de slag te gaan. Verweerder kon derhalve oordelen dat verzoeker misleidende informatie gebruikte die van doorslaggevend belang was om tot een verblijf van meer dan drie maanden te worden toegelaten. Verzoeker verwierf immers louter op basis van zijn voorgehouden activiteit als zelfstandige een recht op verblijf van meer

dan drie maanden in het Rijk. Er blijkt dan ook niet dat verweerder artikel 42septies van de Vreemdelingenwet heeft geschonden door, op grond van de vaststelling dat verzoeker zijn verblijfsrecht verkreeg op basis van misleidende informatie, dit verblijfsrecht te beëindigen.

Verzoeker stelt ook niet akkoord te gaan met het standpunt van verweerder dat geen rekening kan worden gehouden met zijn activiteit in loondienst omdat hij slechts een arbeidskaart B kon verkrijgen doordat hij ingevolge misleiding tot een verblijf van meer dan drie maanden werd toegelaten. Door te betogen dat hij niet te kwader trouw was, dat hij wil werken en dat hij niet wist dat hij verweerder op de hoogte diende te stellen van het feit dat hij niet langer als zelfstandige, maar wel als werknemer wenste te werken toont hij echter niet aan dat verweeders standpunt incorrect is. De Raad wijst er in dit verband op dat artikel 2 van het koninklijk besluit van 23 mei 2006 betreffende de modaliteiten van indiening van de aanvragen en aflevering van de arbeidsvergunningen en arbeidskaarten bepaald in artikel 38quater, § 3, van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers voorziet dat de werkgever die een arbeidsvergunning aanvraagt met het oog op de tewerkstelling van een Bulgaars onderdaan een kopie van het door de gemeente uitgereikte document dat de regelmatige verblijfssituatie van de werknemer bevestigt dient te voegen. Het staat niet ter discussie dat verzoeker over een dergelijk document beschikte ingevolge de inwilliging van zijn aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving als zelfstandige.

Door uiteen te zetten dat het beëindigen van het verblijfsrecht in toepassing van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet niet verplicht is, maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat verweerder in casu geen toepassing kon maken van de door deze wetsbepaling geboden mogelijkheid om een einde te stellen aan zijn verblijfsrecht op basis van de in de thans bestreden beslissing opgenomen vaststellingen.

De beschouwingen van verzoeker laten bijgevolg niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt.

Een schending van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.2.3. Waar verzoeker de schending aanvoert van het artikel 42bis van de Vreemdelingenwet kan het volstaan op te merken dat verweerder geen toepassing heeft gemaakt van deze wetsbepaling en dat deze bepaling, die verweerder de mogelijkheid biedt op andere gronden dan deze die zijn voorzien in artikel 42septies van de Vreemdelingenwet een verblijfsrecht te beëindigen, in voorliggende zaak ook niet van toepassing is.

Een schending van artikel 42bis van de Vreemdelingenwet kan bijgevolg niet worden vastgesteld.

2.2.4. Verzoeker kan ook niet dienstig verwijzen naar artikel 42ter van de Vreemdelingenwet. Dit wetsartikel heeft namelijk betrekking op vreemdelingen die als familielid van een burger van de Unie tot een verblijf werden toegelaten en het staat niet ter discussie dat verzoeker enkel tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk werd toegelaten op basis van zijn voorgehouden activiteiten als zelfstandige. Verzoeker gaat ook voorbij aan het feit dat de bestreden beslissing reeds werd genomen op 4 februari 2013 en hij pas op 29 maart 2013, samen met een landgenote, een verklaring van wettelijke samenwoning ondertekende, zodat zelfs niet blijkt dat hij op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen een familielid van een burger van de Unie in de zin van voormelde bepaling was. Hierbij moet worden geduïd dat het gegeven dat verzoeker voordat de bestreden beslissing werd genomen reeds zou hebben samengewoond met een landgenote op zich niet toelaat te concluderen dat hij een familielid van een burger van de Unie is. Artikel 40bis, § 2 van de Vreemdelingenwet definieert namelijk op een restrictieve wijze wie als familielid van een burger van de Unie kan worden beschouwd en feitelijk samenwonende partners die niet zijn gehuwd of die geen geregistreerde partnerschaps-overeenkomst afsloten worden niet vermeld in dit wetsartikel.

Een schending van artikel 42ter van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegronde middelen die tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK